

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Pc/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201462
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5718201462.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci navrhovateľky: E. Y., W.. XX.X.XXXX, F. F. XX, XXX XX, M., študentky, proti otcovi: J. Y., W.. XX.X.XXXX, F. F. XX, XXX XX, M., v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

- I. Otec je povinný s účinnosťou od 1.9.2018 prispievať na výživu navrhovateľky výživným v sume 120 € mesačne zročným do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.
- II. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajšom súde 19.4.2018 sa navrhovateľka proti svojmu otcovi ako plnoleté dieťa, domáhala určenia výživného v sume 150 € mesačne od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku.

2. V návrhu uviedla, že je študentkou posledného ročníka Strednej súkromnej umeleckej školy Martin, na dôkaz čoho predložila potvrdenie o návšteve školy. Jej rodičia, matka Y. a otec J., sa rozviedli a otec opustil spoločnú domácnosť. Jej náklady súvisiace so štúdiom sa neustále zvyšujú a po skončení štúdia na strednej škole plánuje ďalej pokračovať a pripravovať sa na svoje budúce povolanie. Keďže vyživovacia povinnosť jej otca trvá a ona nie je schopná žiť sa sama, pričom jej náklady v súvislosti so štúdiom predstavujú približne 60 € mesačne, stravné približne 60 € mesačne a cestovné 30 € mesačne, ďalej učebné pomôcky si vyžadujú náklady približne 20 € mesačne, hygienické potreby a náklady na ošatenie približne spolu 90 € mesačne, matka nie je schopná pokrývať všetky jej potreby, bola nútená obrátiť sa na súd. K svoju návrhu navrhovateľka pripojila potvrdenie o návšteve školy a rodný list.

3. Otec sa k návrhu prvýkrát vyjadril podaním, ktoré na súd došlo 22.5.2018, v ktorom s návrhom súhlasil až na výšku požadovaného výživného a uviedol, že na navrhovateľku je ochotný prispievať sumou 120 € mesačne, keďže momentálne sa koná o úprave vyživovacej povinnosti k jeho dcére F. a on po odchode zo spoločnej domácnosti býva u svojej matky, ktorej prispieva na nájomné a stravu približne sumou 250 € mesačne. Platí si poisťku vo výške 75 € mesačne a navrhovateľke 26 €, dcére F. 24 €, ďalej si platí telefón približne vo výške 10 € mesačne a pripláca si na lieky sumou asi 10 € mesačne. Jeho hrubá mzda s prémiami činí približne 740 € mesačne.

4. Navrhovateľka vo svojej replike z 15.6.2018 na návrhu zotrvala, avšak uviedla, že vzhľadom na vyjadrenie žalovaného súhlasí s tým, aby jej žalovaný na výživu prispieval sumou 120 € mesačne. Otec sa už k tomuto vyjadreniu nevyjadril a preto súd vo veci nariadil pojednávanie.

5. Na pojednávaní dňa 3.10.2018 navrhovateľka návrh zmenila tak, že síce žiadala nižšie výživné v sume 120 € mesačne, ale žiadala ho už s účinnosťou od 1.9.2018. Súčasne však konštatovala, že otec jej fakticky výživné v tejto výške platí od leta roku 2018 na účet jej matky a preto ku dňu pojednávania

(a súčasne ku dňu vyhlásenia rozsudku) na výživnom neexistuje dlh. Vyslovila len želanie, aby jej otec výživné posielal na jej účet a nie na účet jej matky s tým, že číslo svojho účtu otcovi oznámi. Uviedla, že okrem príjmu z výživného má jediný príjem a to z praktickej činnosti učiteľky v Žiline, za ktorý poberá plat 6 € za hodinu. Pracuje len od septembra 2018 a vyučuje len 9 a pol hodín týždenne, takže jej celkový príjem sa bude pohybovať možno okolo sumy 150 € brutto. Ona pokračuje v štúdiu a to v nadstavbovom štúdiu na strednej škole, ktorú predtým navštevovala, robí si teda pedagogické minimum, ktoré je de facto 5. až 6. ročníkom strednej školy. Na dôkaz týchto skutočností súdu priložila potvrdenie školy. Platí si školné 60 € mesačne. Cestovné náklady z Turian do Martina mesačne predstavujú približne 20 € a keďže vykonáva výučbu na Strednej umeleckej škole v Žiline, tak cestovné náklady do Žiliny predstavujú pre ňu náklad približne 2,60 € týždenne. Keďže má laktózovú intoleranciu, musí si kupovať bezlaktózové mliečne výrobky. Spláca telefón, ktorý si zakúpila, sumou 15 € mesačne.

6. Otec J. Y. na pojednávaní potvrdil svoj úmysel prispievať na dcéru výživným v sume 120 € mesačne a potvrdil aj tú skutočnosť, že od leta v takejto výške navrhovateľke na výživné prispieva. Uviedol, že jeho manželstvo s matkou navrhovateľky bolo rozvedené v lete roku 2018 a jeho čistý príjem predstavuje okolo 870 € mesačne. Výživné na dcéru F. bolo určené vo výške 100 € mesačne. Pokiaľ ide o nákladové položky, tie má také, aké uviedol vo svojom vyjadrení. Medzi účastníkmi zostalo nesporné, že na začiatku školského roka navrhovateľke otec prispel sumou 120 € nad rámec posielaného výživného na študijné náklady na začiatku školského roka.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka na pojednávaní 3.10.2018 žiadala určiť výživné síce v nižšej výške, ale za dlhšie obdobie, než žiadala v pôvodnom návrhu, kde ho žiadala určiť prakticky až od právoplatnosti rozsudku, súd pripustil zmenu návrhu na pojednávaní v prítomnosti oboch účastníkov konania.

8. Tvrdenia účastníkov mal súd preukázané nielen ich výpoveďami, ale aj listinnými dôkazmi, ktoré predkladali. Pokiaľ ide o otca, jeho príjmová situácia bola dôsledne zmapovaná v spise Okresného súdu Martin sp. zn. 6P/31/2018, v ktorom konaní sa na Okresnom súde Martin viedlo konanie o rozvod rodičov navrhovateľky. Súd z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 6P/31/2018 zo dňa 20.6.2018 zistil, že manželstvo rodičov navrhovateľky bolo týmto rozsudkom rozvedené a maloletá F. Y., sestra navrhovateľky, bola zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že otcovi bola určená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 100 € mesačne. V spise sa nachádzali aj listiny preukazujúce príjmy matky navrhovateľky, ktorej čistý príjem sa v sledovanom období roku 2018, ale aj 2017, pohyboval v dvoch zamestnaniach spolu do sumy 600 €. Pokiaľ šlo o otca, tak ten u svojho zamestnávateľa, obchodnej spoločnosti Team Industries, s.r.o., so sídlom v Turanoch, zarába v čistom príjme priemerne 871,60 € v roku 2018.

9. Nároky navrhovateľky súd posudzoval v zmysle ust. § 62 Zákona o rodine.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

13. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

14. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča, alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a preukázané skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že nárok navrhovateľky je dôvodný. Na druhej strane otcom rozporovaný nebol. Podľa presvedčenia súdu navrhovateľka je svojou výživou stále odkázaná na otca, pretože sa v dennom štúdiu na strednej škole pripravuje na svoje budúce povolanie a pokiaľ ide o otca, vzhľadom na jeho príjem a určenú výživovaciu povinnosť k mladšej dcére F., je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu navrhovateľky požadovanou sumou 120 € mesačne. O tejto schopnosti nakoniec svedčí fakt, že otec v tejto sume navrhovateľke skutočne dobrovoľne od odchodu zo spoločnej domácnosti na výživu prispieva a preto na výživnom, aj keď ho súd určoval spätne od 1.9.2018, ako žiadala navrhovateľka, na výživnom neexistuje dlh.

19. O trovách konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 52 C.M.P., pretože nezistil také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania, navyš však ani jeden z účastníkov proti tomu druhému náhradu trov konania nepožadoval.

Poučenie:

Písomné vyhotovenie rozsudku podľa § 221 psím. a/ C.s.p. neobsahuje odôvodnenie, pretože po vyhlásení rozsudku na pojednávaní sa obaja účastníci konania vzdali práva na podanie odvolania voči rozsudku.

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 C. m. p. odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 C. m. p. odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 C. m. p. v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 C. m. p. zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.